

Vergaderjaar 2008–2009

29 754

Terrorismebestrijding

Nr. 136

BRIEF VAN DE MINISTER VAN JUSTITIE

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 7 oktober 2008

Tijdens het algemeen overleg met de vaste commissies voor Justitie en Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties op 19 maart 2008 heb ik naar aanleiding van vragen van de leden van uw Kamer, de heren Teeven (VVD) en Pechtold (D66), toegezegd te bezien of het verzekeringsrecht van slachtoffers van terrorisme moet leiden tot aanpassing in wetgeving of beleid (*Kamerstukken II, 2007/08, 29 754, nr. 129, pp. 3 en 6*).

De heer Teeven wees erop dat de universiteiten van Leuven en van Tilburg hebben geadviseerd om slachtoffers van terrorisme altijd schade te vergoeden. Teeven stelde de vraag of aan slachtoffers een gelimiteerde of een volledige schadevergoeding uitgekeerd moet worden. De heer Pechtold vroeg hoe gedacht wordt over de recente ontwikkelingen op het gebied van schadevergoeding voor en hulp aan slachtoffers van terrorisme.

Het project «Developing Standards for Assistance to Victims of Terrorism» dat is uitgevoerd door de universiteiten van Tilburg en Leuven, Slachtofferhulp Nederland en het Britse studiecentrum voor terrorisme en politiek geweld (CSTPV), in opdracht van de Europese Commissie, is mij bekend. De bescherming van slachtoffers van terrorisme kent vele aspecten. In deze brief geef ik, zoals toegezegd, weer hoe het verzekeringsrecht inzake terrorisme is geregeld. Bij afzonderlijke brief aan uw Kamer zal ik ingaan op mijn beleidsvoornemens teneinde bij te dragen aan een zo goed mogelijke bescherming van slachtoffers en nabestaanden van terrorisme.

De aanslagen op 11 september 2001 in de Verenigde Staten hebben aangetoond dat een terroristische aanslag enorme schade kan veroorzaken. Dergelijke grote schade kan het goed functioneren van het verzekeringsstelsel in gevaar brengen. Dit risico is voor de op de Nederlandse markt werkzame verzekeraars en de overheid aanleiding geweest een constructie op te zetten om het terrorismerisico verzekeraars te houden. Deze constructie heeft ertoe geleid dat voor de totale schade als

gevolg van een terroristische aanslag een vergoeding van maximaal € 1 miljard beschikbaar is. Dit bedrag wordt samengebracht door verschillende partijen. Verzekeraars hebben in 2003 de Nederlandse Herverzekeringsmaatschappij voor Terrorismeschaden N.V. (NHT) opgericht. Binnen deze gezamenlijke terrorisme pool nemen verzekeraars schades tot € 950 miljoen voor hun rekening. Een aanzienlijk deel van dit bedrag bestaat uit herverzekering die op de internationale verzekeringsmarkt is gekocht.

De overheid biedt tegen ontvangst van een premie een aanvullende herverzekering van € 50 miljoen aan de NHT.

In beginsel krijgt een slachtoffer van schade als gevolg van een terroristische aanslag zijn volledige schade vergoed. Hierop bestaat echter een aantal uitzonderingen. Zo geldt dat voor schade aan onroerende zaken en de inhoud daarvan, alsmede de gevolgschade daarvan, per verzekerde locatie per jaar een maximum van € 75 miljoen beschikbaar is. Deze regel is ingevoerd om te voorkomen dat de schade van één getroffen bedrijf dusdanig omvangrijk zou kunnen zijn dat daardoor het beschikbare bedrag voor de vergoeding van andere slachtoffers te zeer zou vermindern.

In de tweede plaats is de vergoeding beperkt wanneer de totale schade als gevolg van een terroristische aanslag het bedrag van € 1 miljard te boven gaat. In dat geval wordt de schade pro rata vergoed. Dat betekent dat wanneer de totale schade € 2 miljard bedraagt alle slachtoffers 50% van hun vordering vergoed krijgen.

Deze gelimiteerde vergoeding bestaat niet alleen in geval van terrorisme maar ook in een aantal andere gevallen waar zich grote schades kunnen voordoen. Een voorbeeld hiervan is de vergoeding van schade door verontreiniging door olie afkomstig van een zeeschip.

Hoewel sprake moet zijn van een ongekennde schade-omvang alvorens de capaciteit van de NHT wordt overschreden, valt niet uit te sluiten dat de totale verzekerde schade door terroristische activiteiten in bepaalde gevallen de omvang van de NHT te boven gaat. Dit is een gevolg van verzekeringen die terrorismerisico nog onverkort dekken en waarvan de polisvoorwaarden niet tussentijds eenzijdig kunnen worden herzien. Dit doet zich in het bijzonder voor bij levensverzekeringen, maar kan ook het geval zijn bij schadeverzekeringen die door de verzekeraars niet tussentijds kunnen worden gewijzigd. Bij schade die de capaciteit van de NHT overschrijdt, kunnen de grenzen van de draagkracht van het verzekeringsstelsel worden bereikt. Vanuit de verantwoordelijkheid voor een stabiele financiële sector is het onwenselijk als deze grenzen zouden worden overschreden.

Om die reden is bij de Wet van 6 november 2003 tot wijziging van de Noodwet financieel verkeer in verband met de dekking van het terrorismerisico door verzekeraars (Stb. 2003, 465) aan de Minister van Financiën de bevoegdheid gegeven te bepalen dat uitkeringen worden gekort in geval van een terroristische aanslag van grote omvang.

De minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin